

XX. SZÁZADI PRÓZÁNK

két hányatott életű és utóéletű nagyjának kötetét ismertetem.

Magyar Elbeszélők

Cholnoky László

Piroska

„A lélek, a mámor, az emberföltöttség detektívregényeivel bajlódott” — írta róla *Krúdy Gyula*, melységes értéssel és szánaközással. Talán azért is oly hiteles ez a vélemény — amelybe cseppnyi kritikát is vegyít az állítmány keserősége —, mert ő maga mind időben, mind szellemileg hasonlót és mégis ellentétest alkotott: a lélek és a mámor angyallá szelídülő ördöggé, az emberföltöttség életszagú délibábossággá varázslódik, a pszichológiai detektívregény ételizektől és virághatoktól párolgó anekdota-füzéreké enyhül alkotásaiban; a háttér tehát szinte azonos, de Szindbad álomigénye evilági üdvözülést jussol. *Az ördög alszik* című novelláskötet méltóképpen tolmácsolja az életmű javát, s a nemrég bemutatott film sikere után — amely éppen e sajátos álomvilág költőiségét hangsúlyozta — bizonyára szívesen fogadja a közönség a gyűjteményt. (Szépirodalmi)